

[Jensen-Broby.]

faa nye ind. Derfor maa der selvfølgelig tages fornuftigt paa Reguleringerne, og jeg vil anbefale, at der ikke sættes en Bestemmelse ind i Loven om det. Jeg tror, at man bedst kan klare Sagerne selv ude i Samvirksomheden ved, at man udelukker en Forening fra Beretningen. Det er langt bedre end at stryge Statstilskuddet, og det betyder langt mere.

Det ærede Medlem Hr. Schultz Petersen og ogsaa det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen ønskede et højere Statstilskud til Eliteforeningerne, som arbejder med kunstig Befrugtning. Det ærede Medlem Hr. Schultz Petersen vilde have et Beløb til Forsøg med kunstig Befrugtning, men jeg tror ikke, det er nødvendigt, da der allerede igennem de bestaaende Insemineringsforeninger er gjort saadanne Forsøg og naaet Resultater, som man vist godt kan bygge paa. Men til Bemærkningen om, at Statstilskuddet skulde være højere til en saadan Forening i Betragtning af Dyrenes Kvalitet og det Antal Køer, som de betjener, vil jeg sige, at jo større en Forening er, jo mindre betyder Statstilskuddet, og jo lettere arbejder Foreningen, saa jeg vil i og for sig ikke tro, at der er nogen Grund til at forhøje Statstilskuddet. Jeg tror, at der hvor det kniber mest, er, hvor man har de faa Medlemmer ude i Sognene; der har Statstilskuddet langt større Betydning, end det har for de store Eliteforeninger, som arbejder med et meget stort Budget.

Jeg vil gerne anbefale, at Lovforslaget fremmes, men jeg vil spørge den højtærede Minister, om der ikke var Mulighed for, at man opfyldte den anden Del af den Indstilling, som Landboforeningerne og Husmandsforeningerne gjorde: at man sletter Maksimumsgrænsen for de Summer, der er sat til Kvægavlsforeningerne og til Kontrolforeningerne, saadan at de virkelige kunde regne med at faa det Tilskud, som er ansat pr. Dyr og pr. Assistent i Kontrolforeningerne.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Som allerede meddelt kan Landbrugsministeren ikke være til Stede under Forhandlingen her, og jeg skal da i hans Sted knytte nogle Bemærkninger til det, der er fremført.

Jeg vil gerne takke alle Ordførerne for den Velvilje, der er udtalt fra alle Sider for at faa Forslaget gennemført. Naar selv det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen stiller sig saa velvilligt til det — selv om han ganske vist ikke vil takke for Lov-

forslaget —, tyder jo alting paa, at det er til at faa et tilfredsstillende Resultat.

Det er jo rigtigt, som det er sagt fra mange Sider, at de Tilskud, som Husdyravlens indeholder, for saa vidt ikke er afgørende for det Arbejde, der udføres, som de kun dækker en meget lille Del af de Udgifter, der er forbundet med Arbejdet; men den offentlige Anerkendelse, der ligger i disse Tilskud, har alligevel hidtil haft og har ogsaa i Dag sin store Betydning, fordi det offentlige derigennem viser, at man i høj Grad tillægger det Værdi, at et Avlsarbejde af den Karakter, der bliver udført ude i Foreningerne, bliver fortsat. Og det er der ogsaa god Grund til for hele Samfundet at gøre, for det er af afgørende Værdi for hele Befolkningen, at det, der gror paa den danske Jord, omsættes gennem Besætninger, der udnytter det til størst mulig Værdi.

Det har samfundsmæssigt været af overordentlig stor Betydning i Tiden, der er gaaet, at vi har haft Besætninger ude over Landet, der for det, der blev avlet paa den danske Jord, har kunnet betale en Pris, som har givet Mulighed for at hæve Lefevoden for hele Befolkningen til et helt andet Stade, end man ellers vilde have været i Stand til. Jeg mener, der fra alle Sider er god Grund til at anerkende den Indsats, der gennem Husdyravlen er udført af det danske Landbrug for at frembringe bedre Besætninger. Enhver kan nu se, at dette efter et Par Slægtleds Arbejde er opnaaet i meget betydelig Udstrækning. Men det er rigtigt, at de Beløb, der her er Tale om som Tilskud, kan ikke være afgørende for, om Arbejdet kan føres videre, men at de i væsentlig Grad maa ses som en officiel Anerkendelse fra Samfundet for det Arbejde, der udføres.

Der har været talt om at ophæve Maksimumsbeløbet for Ydelse til Kontrolforeninger og til Avlsforeninger, saaledes at man var i Stand til at opretholde det Tilskud til den enkelte Forening, som er opført i Loven. Det vilde naturligvis betyde øgede Udgifter, og det kan jeg ikke udtale mig om, men det er ogsaa noget, man kan drøfte i et Udvalg, naar Landbrugsministeren kommer til Stede. I Øjeblikket vil man vel nok her som paa andre Omraader være tilbøjelig til at sige, at det er vanskeligt at stille øgede Bevillinger i Udsigt; og da det i Forvejen erkendes fra alle Sider, at disse Beløb alligevel ikke er afgørende for selve Arbejdet, vil det altid være en Skønsag, om Beløbet til disse Foreninger skal være 100 Kr. eller et andet Beløb. Jeg hen-